

Vzdělávací program Czech School of California

pro vzdělávání žáků 1. a 2. stupně

„Každému člověku je jeho věk školou. Cílem vzdělání a moudrosti je, aby člověk viděl před sebou jasnou cestu života, po ní opatrně vykročoval, pamatoval na minulost, znal přítomnost a předvídal budoucnost.“

J. A. Komenský

CZECH SCHOOL OF CALIFORNIA (ČESKÁ ŠKOLA V KALIFORNII)

Předkladatel: Czech School of California

Adresa: 606 Marlin Ct, Redwood City CA 94065

Zřizovatel: Czech School of California

Ředitelka: Vladi Harris

Kontakt: vharris.csoc@gmail.com

+ 1 415 370 6634

Ředitelka vzdělávání: Jana Wichová

Kontakt: jwichova.csoc@gmail.com

+ 1 702 497 6502

Schválilo MŠMT pro účely smlouvy dle § 38 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb., s účinností od 1. září 2021.

Autorský tým vzdělávacího programu Czech School of California

Vzdělávací program je výsledkem dlouhodobé aktivní spolupráce pedagogů, kteří ve škole vyučovali či stále vyučují. Je ovlivněn diskusemi s rodiči a různými pedagogickými a lingvistickými experty.

Koordinátorkami tvorby celého vzdělávacího programu jsou Vladi Harris a Jana Wichová. Dále na vzdělávacím programu spolupracovala Barbora Břehovská jako konzultantka pro obor „Jazyk a jazyková komunikace“ a Pavlína Razova Weigle pro obory „Dějepis - historie české společnosti“ a „Zeměpis České republiky“. Vzdělávací program Czech School of California pro vzdělávání žáků 1. a 2. stupně vychází z dosavadního Vzdělávacího programu Czech School of California pro vzdělávání žáků 1. stupně.

Nedílnou součástí je spolupráce členů dozorčí rady školy a velká výpomoc Michaely Pavlíkové, Michaely Žučkové a Terezy Knappkové. Jejich zkušenosti s řízením školy a vedením dozorčí rady napomohly k úplnosti tohoto dokumentu.

Úvod

Vzorem a inspirací pro tvorbu tohoto programu a pro dosavadní vzdělávání v naší škole je program České školy bez hranic. Jejich metodická a didaktická práce ve vzdělávání českého jazyka a také v oblastech „Můj český svět“ a „České země včera a dnes“ se staly pro nás výchozím bodem pro tvorbu tohoto programu.

Czech School of California vychází z konceptu výuky češtiny v zahraničí pro děti od 18 měsíců do 15 let, které vyrůstají ve vícejazyčném prostředí. Cílem tohoto konceptu je prostřednictvím jazykové výchovy v předškolním věku zajistit dětem znalost českého jazyka na takové úrovni, aby byly následně schopné zvládnout učivo předmětů Český jazyk a literatura, Člověk a jeho svět, Dějepis a Zeměpis na úrovni svých vrstevníků vyrůstajících v České republice.

Část „školní vzdělávání“ je podstatou tohoto vzdělávacího programu. Žáci do Czech School of California docházejí pravidelně jednou týdně, což jim umožňuje plnit řádnou docházku v zemi, kde právě žijí, a získat navíc vzdělání ve výše uvedených předmětech v rozsahu Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání. Tento systém jim poskytuje jedinečnou možnost vyrůst od nejranějšího věku v plnohodnotném vícejazyčném prostředí, ovlivněném několika kulturami zároveň.

Vzdělávací program Czech School of California, který odpovídá požadavkům Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání, respektuje vzdělávací koncepci České republiky a ve vyučovaných předmětech plní nároky na získané klíčové kompetence,

očekávané výstupy a rozsah hodinových dotací. Zároveň též definuje nároky na vzdělání pedagogů.

Czech School of California provozuje svoji činnost v USA, tedy mimo území České republiky. Je proto podřízena rozdílným zákonům a požadavkům ze strany nadřazených institucí v místě působení.

1. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Hlavním cílem Czech School of California je výchova česky mluvící mladé generace vyrůstající v USA, která bude v dospělosti schopna nejen česky číst a psát, ale také si zachová povědomí o svých kořenech a pocit sounáležitosti s českým národem a Českou republikou. Hluboká znalost češtiny pro ni bude dobrou motivací pro udržování vztahů se zemí svého původu.

Czech School of California tak přispívá k posílení české národní identity v měnícím se globalizovaném světě. Myšlenka vznikla v Palo Alto v roce 2010 a zde byla také pořádána první jazyková setkání v češtině pro děti. Z této iniciativy postupně vznikla současná vzdělávací instituce s vlastním návazným vzdělávacím systémem.

1. 1. CHARAKTERISTIKA ŽÁKŮ

Původ žáků Czech School of California závisí na rodině, ve které děti vyrůstají. Převážná většina žáků pochází ze smíšených manželství, kdy jeden z rodičů je českého původu, druhý občanem USA či jiného státu. Děti jsou tak v rodinném prostředí od malička vystaveny dvěma i třem různým jazykům.

Druhou skupinu tvoří děti, jejichž oba rodiče jsou Češi dlouhodobě pobývajících v zahraničí. I tyto děti jsou minimálně bilingvní, neboť jsou vzdělávány v USA.

Řidičeji přicházejí představitelé třetí či čtvrté generace krajanů, tedy děti dvou občanů USA, z nichž jeden má české předky (nejčastěji rodiče) a češtinu aktivně ovládá.

Poslední kategorii představují děti z nečeských rodin, které žily po určitý čas v České republice a chtějí si udržet jazyk, jehož základům se během svého pobytu naučily, či z rodin, kde chtějí rodiče dětem poskytnout vzdělání v českém jazyce.

1. 2. ÚPLNOST A VELIKOST ŠKOLY

Czech School of California je neúplná škola, která zajišťuje výuku oborů Jazyk a jazyková komunikace, Člověk a jeho svět v rozsahu prvního stupně a Jazyk a jazyková komunikace, Dějepis - historie české společnosti a Zeměpis České republiky v rozsahu druhého stupně základního vzdělávání. Výchovně-vzdělávací cíle, rozsah a obsah učiva jsou stanoveny podle

požadavků Rámcového programu pro předškolní vzdělávání a Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání. Škola respektuje vzdělávací koncepci České republiky.

1. 3. VYBAVENÍ ŠKOLY

Materiální

Škola je vybavena všemi potřebnými učebnicemi, pracovními sešity a učebními pomůckami vydávanými v České republice a schválenými doložkou MŠMT ČR, které jsou pravidelně dokupovány a obnovovány. Při výuce jsou také využívány různé didaktické počítačové programy. V co největší míře se pracuje s uměleckými texty, které jsou vybírány i ze současné literatury. Žáci jsou podněcováni k četbě dětských časopisů a knih vydávaných v České republice. Tento kontakt s moderním současným jazykem je v koncepci školy velmi důležitý, výchova čtenáře je jejím pilířem.

Škola zároveň provozuje knihovnu, která obsahuje přes 300 titulů určených pro děti i dospělé. Knihovna je pravidelně využívána žáky školy a členy české komunity. Knihovna je také obnovována a doplňována aktuálními knižními tituly.

Prostorové

Škola používá prostory, které vyhovují počtu jejích žáků a zároveň odpovídají finančním možnostem školy.

Technické a hygienické

Technické vybavení školy závisí na prostorách, které jsou pro výuku pronajaty a kde se odehrává výuka. Jsou splněny hygienické požadavky dané zákonem v místě působení školy.

1. 4. CHARAKTERISTIKA PEDAGOGICKÉHO SBORU PRACOVNÍKŮ ŠKOLY

Počet vyučujících je závislý na počtu žáků školy. Škola zajišťuje výuku pouze učiteli s pedagogickou kvalifikací pro výuku 1. nebo 2. stupně základní školy, či s certifikátem pro doplňující pedagogické studium. Kvalifikovaní vyučující jsou učitelé s dlouhodobou předchozí praxí a odborností.

Každý výukový stupeň má alespoň jednoho pedagoga – garanta výuky – pověřeného koordinací zajištění výuky na základě vzdělávacího programu. Garant školní výuky pro 1. stupeň musí být absolventem oboru Učitelství pro 1. nebo 2. stupeň. Garant školní výuky pro 2. stupeň musí být absolventem oboru Učitelství pro 2. stupeň.

Kvalifikovaní učitelé jsou doplňováni pracovníky, kteří mají zkušenosti s prací s dětmi. Obzvlášť jsou vítáni absolventi uměleckých oborů hudebních a výtvarných či absolventi pedagogických oborů vzdělávacích institucí v USA s plynulým českým jazykem a minimálně ukončeným maturitním vzděláním v České Republice.

Všichni vyučující mají možnost se profesně rozvíjet díky dalšímu vzdělávání pedagogických pracovníků. Samotná práce s dětmi vyrůstajícími ve vícejazyčném prostředí je také zdrojem cenných pracovních zkušeností.

Ke kvalitnímu a efektivnímu vedení školy napomáhá výkonná ředitelka spolu s ředitelkou vzdělávání. Škola je řízená vždy minimálně jednou osobou s vysokoškolským vzděláním a vedoucím pracovníkem s dlouholetými zkušenostmi, interkulturními komunikačními schopnostmi a kompetencí odpovídající potřebám školy.

Škola je dozorována dozorčí radou složenou z odborníků a poradců, kteří aktivně napomáhají chodu a realizaci školské instituce a podílí se na rozvoji školy.

1. 5. MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE, DLOUHODOBÉ PROJEKTY

Škola aktivně spolupracuje se všemi českými školami působícími na území Severní Ameriky, včetně Kanady. Spolupráce je založena na pravidelné výměně zkušeností ředitelů škol. Školy organizují i společné dlouhodobé projekty.

Dále škola spolupracuje se školami, které působí v rámci projektu Česká škola bez hranic a také se školami v České republice.

1. 6. SPOLUPRÁCE S RODIČI A JINÝMI SUBJEKTY

Spolupráce s rodiči

Systematická práce s rodiči, poradenská činnost a vytváření zázemí pro bilingvní výchovu jsou velmi důležitou, ne-li stěžejní součástí práce pedagogů školy. Vícejazyčná výchova je velmi dlouhý a náročný proces, který se do relativně vysokého věku dítěte (minimálně 10 let) setkává s mnoha úskalími.

Ve školním věku mají rodiče po každém vyučování možnost osobní konzultace s učiteli. Rodičům jsou k dispozici časově-tematické plány vždy pro nadcházející období, které jim usnadňují orientaci ve výuce. Zároveň rodiče po každé výuce obdrží shrnující zprávu o průběhu výuky a také o domácí přípravě dítěte na další výuku. Lze využít telefonických konzultačních hodin. Minimálně jednou ročně je v rámci školní výuky organizována ukázková hodina pro rodiče a děti, která je založena na jejich společné práci. Je tak dána příležitost rodičům, aby se seznámili s výukovým prostředím. Zároveň je žákům dána možnost, aby se s rodiči přímo na místě podělili o svůj školní svět. Rodičům také velmi pomáhá kontakt s ostatními rodiči a výměna vzájemných každodenních zkušeností.

Vícejazyčná výchova vyžaduje značné úsilí obou rodičů, respektive celé rodiny. V případě smíšených manželství mohou být partneři vystaveni nepochopení blízkého okolí (partnerovi rodiče, prarodiče, přátelé). Rodič, který mluví jazykem v dané zemi cizím a zastupuje jeho

kulturu, musí také někdy čelit určitému nepřátelskému chování i přímo ze strany svého partnera. Toto nevstřícné chování vzniká z více důvodů: partner, který nemluví tímto druhým jazykem, se naráz ocitne mimo konverzační sféru; může mít strach z toho, že bude ve společnosti vypadat směšně s dítětem, které mluví jinak; může mít strach, že druhý jazyk bude brzdit přirozený vývoj dítěte. Učení druhému jazyku může vnímat jako ztrátu času v zemi, kde se tato znalost jeví nepotřebnou. To se stává obzvláště v případě, kdy se jedná o jazyk zastoupen pouze malým procentem mluvčích na světě. Obtížnost je také dána nedostatkem informací, někdy snad až dezinformacemi, které se mohou rodiče dozvědět od pedagogů běžných školských zařízení v zemi. Pokud se navíc v průběhu prvních let života dítěte objeví problém s výslovností (například koktání), je jako hlavním viníkem problému velmi často označena vícejazyčná výchova. Právě proto je nesmírně důležité informovat bilingvní rodiny o výhodách vícejazyčné výchovy, jež jsou jasně prokázány soudobými vědeckými studiemi.

Spolupráce s jinými subjekty

Škola spolupracuje s českými subjekty v zahraničí, např. se zastupitelskými úřady, organizacemi a institucemi zastupujícími Českou republiku v oblasti San Francisco Bay Area a s Generálním konzulátem České republiky v Los Angeles. Dále spolupracuje s institucemi a organizacemi v České republice, zaměřenými na pedagogickou a výchovnou činnost. Vzhledem ke koncepci Czech School of California je důležitá spolupráce s českými nakladatelstvími, případně knihovny. V zahraničí se spolupráce zaměřuje na subjekty, které se zabývají výukou jazyků či mezinárodními kulturními projekty: zahraniční kulturní centra, mezinárodní školy.

2. CHARAKTERISTIKA VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

2. 1. KONCEPCE ŠKOLY

Škola je určena dětem 1. a 2. stupně základní školy.

Děti školního věku jsou zapsány ke každodennímu studiu v rámci školského systému USA. Zde se jim dostává plnohodnotného základního vzdělání v cizím jazyce. Czech School of California se tedy v této věkové kategorii zaměřuje pouze na následující vzdělávací obory: Jazyk a jazyková komunikace, Člověk a jeho svět, Dějepis - historie české společnosti a Zeměpis České republiky. Jejím cílem je dále harmonicky rozvíjet řečové dovednosti žáků, a to v mluvené i písemné podobě češtiny. Škola chce žákům poskytnout srovnatelné znalosti české kultury, zvláště literatury, struktury českého jazyka, dějin českých zemí, zeměpisu a národních symbolů v takovém rozsahu jako mají jejich vrstevníci vyrůstající v České republice. Czech School of California usiluje uchovat u žáků pocit příslušnosti k českému národu a zajistit jim vzdělání v oblastech, které školy v zahraničí nemohou poskytnout.

Pravidelná návštěva českého dětského kolektivu též žáky vede k uvědomění si určité výjimečnosti. Dítě vnímá, že oproti svým vrstevníkům patří navíc do jazykově a tím i kulturně

odlišné dětské společnosti, postupně na to začíná být hrdé. Tato skutečnost je velmi důležitá pro jeho další vztah k České republice, k českým kořenům, kultuře a historii.

2. 2. PROCES POSKYTOVÁNÍ PODPŮRNÉHO OPATŘENÍ PRVNÍHO STUPNĚ

Vzhledem ke specifickému zaměření školy a jejímu omezenému rozsahu výuky jsou za žáky s přiznanými podpůrnými opatřeními považováni především ti žáci, jejichž znalost češtiny v době nástupu do školy není na takové úrovni, aby se mohli bez další pomoci účastnit zde popisovaného výukového programu.

Po dohodě s rodiči žáků s přiznanými podpůrnými opatřeními vypracuje ředitelka vzdělávání za pomoci vyučujícího pro tyto žáky individuální plán a plán pedagogické podpory. Při práci s těmito žáky je nejdůležitější již zmíněná úzká spolupráce pedagogů, žáka a jeho rodičů. Škola se při vytváření správného prostoru pro rozvíjení osobnosti a jazykové vybavenosti každého dítěte vždy opírá o jeho rodinu a klade velký důraz na vzájemnou komunikaci, která je základem úspěšného vzdělávání.

Rodiče, či jiní česky mluvící rodinní příslušníci, mají v takové situaci nelehký úkol správného nastavení domácí jazykové výchovy dítěte v (nejméně) dvojjazyčném prostředí. Rodina je u těchto dětí nejdůležitějším a největším zdrojem mluvené češtiny, kterou škola následovně několik hodin týdně rozvíjí a obohacuje.

Žákům základního vzdělávání s nedostatečnou výchozí jazykovou znalostí škola nabízí též speciální individuální výukový program „Čeština jako cizí jazyk“, který jim za pomoci metod běžně užívaných při výuce cizích jazyků umožní rozvinout slovní zásobu na úroveň svých vrstevníků a následně se zařadit do běžné výuky. Důležitým nástrojem vzdělávání se v tomto případě stává individuální online výuková platforma, která umožňuje zařadit jazykové vzdělávání pro dítě v čase a prostoru vhodném pro něj i učitele a zároveň bez stresu dojíždění.

Škola se v rámci svých prostorových, finančních a personálních možností nebrání vzdělávání žáků s přiznanými podpůrnými opatřeními či žáků s odlišnými kulturními a životními podmínkami. Tyto situace jsou projednávány vždy individuálně.

2. 3. ZAČLENĚNÍ PRŮŘEZOVÝCH TÉMAT

Průřezová témata se zabývají otázkami a problémy současného světa, jejich prolínání se jednotlivými předměty pomáhá dítěti lépe chápat vzájemné souvislosti. Žák tak získává komplexnější a hlubší znalost problému, který není vytržen z kontextu.

Pro literární výchovu je klíčové zakomponování v mezipředmětových vztazích, jemuž škola napomáhá systematickým zařazením průřezových témat: Multikulturní výchova, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, Výchova demokratického občana a Osobnostní a sociální výchovy. Tato témata jsou do výuky zařazována vždy, když je to vhodné:

při studiu uměleckého nebo naučného textu, v kontextu současných evropských a světových událostí, při vyhledávání informací.

3. UČEBNÍ PLÁN

3. 1. UČEBNÍ PLÁN PRO 1. - 5. TŘÍDU

Hodinové dotace za týden v ročníku

Vzdělávací obor	Vyučovací předmět	1.tř.	2.tř.	3.tř.	4.tř.	5.tř.
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	5	5	5	5	5
Člověk a jeho svět	Můj český svět	2	2	2	2	2

Vzdělávací obor „Jazyk a jazyková komunikace“: Český jazyk a literatura jsou vyučovány v hodinové dotaci 3 vyučovací hodiny týdně prezenčního studia, doplněné 2 hodinami domácí práce.

Vzdělávací obor „Člověk a jeho svět“ je vyučován od 1. třídy v dotaci 1 vyučovací hodiny týdně. Také tento obor je doplňován domácí přípravou žáka. Výuka tohoto oboru může být realizována i v pravidelných výukových blocích, někdy i za pomoci externích spolupracovníků. Velká část tohoto vzdělávacího oboru je vyučována na základních školách, které dítě pravidelně navštěvuje. Naše výuka se proto soustředí pouze na specifická témata dotýkající se české společnosti, historie a zeměpisu českých zemí a zároveň se vždy prolíná návazností na vzdělávací předmět „Český jazyk a literatura“ a obsah, který je v daném časovém období probírán tak, aby byla jazyková stránka výuky vždy akcentována a byla i součástí projektového vzdělávání daného předmětu.

I v rámci domácí přípravy mají žáci možnost online podpory od učitelů ve vzdělávací platformě, kterou pro online vzdělávání využíváme.

3. 2. UČEBNÍ PLÁN PRO 6. - 9. TŘÍDU

Hodinové dotace za týden v ročníku

Vzdělávací obor	Vyučovací předmět	6.tř.	7.tř.	8.tř.	9.tř.
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	5	5	5	5
Dějepis - historie české společnosti	Dějepis české vlasti	1	1	1	1
Zeměpis České republiky	Zeměpis české vlasti	1	1	1	1

Předmět „Český jazyk a literatura“ je vyučován v hodinové dotaci 3 vyučovací hodiny týdně prezenčního studia, doplněné 2 hodinami domácí přípravy. V každé vyučovací hodině je žák veden i k respektování a dodržování pravidel společenského soužití.

Předmět „Dějepis české vlasti“ je vyučován v dotaci 0,5 vyučovací hodiny týdně. Výuka předmětu je doplněna 0,5 hodinou domácí přípravy žáka. Výuka tohoto předmětu může být realizována i v pravidelných výukových blocích, někdy i za pomoci externích spolupracovníků. Velká část tohoto předmětu je vyučována na lokálních základních školách, které dítě pravidelně navštěvuje, proto se naše výuka soustředí na specifická témata související převážně s českou historií. Podstatnou součástí tohoto předmětu je i rozšiřování slovní zásoby studenta, jenž souvisí s daným předmětem.

Předmět „Zeměpis české vlasti“ je vyučován v dotaci 0,5 vyučovací hodiny týdně. Také tento předmět je doplňován domácí přípravou žáka v rámci 0,5 hodiny týdně. Výuka tohoto předmětu může být realizována rovněž v pravidelných výukových blocích. Část tohoto předmětu je též vyučována na základních školách, které dítě pravidelně navštěvuje. Naše výuka se proto soustředí hlavně na specifická témata týkající se geografie českého státu a na rozšíření slovní zásoby spojené s tímto předmětem. Je kladen důraz na aktuální problémy dynamicky se měnící společnosti a její interakce s krajinou.

4. UČEBNÍ OSNOVY

4. 1. ŠKOLNÍ VÝUKA

4. 1. 1. Vzdělávací oblast jazyk a jazyková komunikace

4. 1. 1. a) Charakteristika vzdělávací oblasti

Vzdělávací obor Jazyk a jazyková komunikace zaujímá klíčové postavení v koncepci školy a je jeho alfou i omegou. Péče o všestranný rozvoj komunikativních dovedností dětí, které žijí ve vícejazyčném prostředí, je hlavním vzdělávacím cílem školy. Hluboká, uvědomělá znalost několika jazyků a jejich kulturních prostředí, rozvíjená od útlého věku, dává žákům schopnost citlivého přístupu k odlišnostem kulturního rázu, učí je vhodně modifikovat své verbální projevy s ohledem na rozmanitost komunikačních situací, pěstuje v nich respekt k jiným lidem a porozumění pro jejich hodnoty, dává předpoklady pro snazší osvojení jiných cizích jazyků. V dnešním globalizovaném světě jsou tyto postoje a dovednosti nejen nezbytným předpokladem uplatnění na trhu práce, ale i prostou podmínkou soužití bez násilných konfliktů.

Tato vzdělávací oblast se realizuje výlučně v předmětu Český jazyk a literatura, neboť kompetence v oblasti dalších jazyků jsou dostatečně rozvíjeny mimo prostředí Czech School of California.

4. 1. 1. b) Charakteristika předmětu ČJL

Předmět Český jazyk a literatura stojí v centru pozornosti učitelů, rodičů i žáků a je nejvlastnější příčinou existence školy. Český jazyk a literární výchova cílí na konkrétní a jasné vyjadřování myšlenek a pocitů, zážitků a také na jazykovou adekvátnost tohoto vyjadřování, což odpovídá didaktice oboru.

Splnění vzdělávacích cílů předmětu Český jazyk a literatura je podřízena jak pravidelná školní výuka, tak většina doplňkových aktivit nabízených žákům. Předmět je realizován v časové dotaci 3 vyučovacími hodinami týdně prezenčního vyučování a 2 vyučovacími hodinami týdně povinné domácí přípravy realizované za asistence rodičů na 1. stupni. Na 2. stupni je tento předmět též dotován 3 hodinami prezenční výuky a 2 hodinami povinné domácí přípravy. Zde je kladen velký důraz na rozvíjení vyjadřovací schopnosti žáka. Výsledky domácí přípravy jsou nedílnou součástí portfolia každého žáka, jsou sledovány a vyhodnocovány pedagogy, kteří také dávají rodičům a žákům pravidelnou zpětnou vazbu. Domácí příprava s podporou rodičů je nesmírně důležitým prvkem celé vzdělávací koncepce, neboť v cizojazyčném prostředí je aktivní přístup rodičů největším motivátorem k úspěchu žáka. Vzhledem k nízkému počtu žáků ve třídách a skutečnosti, že všichni žáci zároveň navštěvují cizojazyčnou základní školu, jeví se toto rozvržení dostačujícím pro plné zvládnutí výstupů předepsaných Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání. Významným doplňkovým prvkem je možnost konzultací žáků s učiteli i v rámci domácí přípravy, kde online platforma umožňuje komunikaci v čase a prostředí vhodném pro dítě.

Stěžejní složkou předmětu Český jazyk a literatura je Komunikační a slohová výchova. Ústní komunikace je velmi intenzivně rozvíjena již v předškolní přípravě, jež tvoří nedílnou součást koncepce školy. Prioritou práce s žáky školního věku je harmonický rozvoj všech čtyř řečových dovedností, a to hravou a přitažlivou formou, s důrazem na aktivní metody učení. Žáci jsou vedeni k uvědomělému užívání jednotlivých útvarů českého jazyka, ke kultivovanému projevu v češtině, ale také je rozvíjena jejich obecná schopnost účinné komunikace a diskuse: učí se naslouchat a zdvořile vystupovat, být platným účastníkem diskuse, vhodně argumentovat, hovořit před publikem, přizpůsobit svůj projev adresátovi. Žáci se také učí hodnotit vystupování své a svých spolužáků, neboť pouze přiměřená a nezraňujícím způsobem podaná zpětná vazba vede ke zlepšování výkonů.

Práce s texty nejrůznějšího charakteru, především pak s texty populárně naučnými, zkvalitňuje žákovu znalost českého jazyka, zvyšuje jeho dovednost kriticky nahlížet na text a zpracovat ho pro vlastní potřebu a další studium. Velký důraz na tyto dovednosti jsou kladeny při výuce ostatních předmětů, žák je však může využít i ve své cizojazyčné škole. Nejen způsobem práce s texty, ale i výběrem témat se tu oblast jazykové komunikace mísí s oblastmi Člověk a jeho svět, Člověk a společnost, Člověk a příroda, Dějepis české vlasti, Zeměpis české vlasti; tímto způsobem jsou také do předmětu Český jazyk a literatura začleňována průřezová témata Environmentální výchova, Multikulturní výchova, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, Výchova demokratického občana, Osobnostní a sociální výchova.

Po celou dobu školní docházky jsou žáci stimulováni k vyjádření vlastních pocitů, myšlenek, představ, zkušeností, k uvolnění fantazie a verbální hravosti. Tyto aktivity jsou vedeny snahou, aby čeština zůstala pro žáky jazykem plnohodnotným a vnitřně prožitým.

Vzhledem k výjimečné situaci žáků Czech School of California je ve všech ročnících kladen mimořádný důraz na zvládnutí socio-kulturních kompetencí v českém jazyce, na rozvoj a procvičování slovní zásoby a na spisovnou výslovnost, vzhledem k interferenci dalších jazyků. Nezanedbatelnou úlohu sehrává také socializační faktor školy, neboť ta je často jediným místem mimo rodinu, kde mohou žáci přirozeně komunikovat v českém jazyce. Velmi důležitou pozici v období povinné školní docházky získává jazyková výchova. Je nezbytným předpokladem ovládnutí spisovné formy jazyka a normativních pravidel psaného projevu. Mluvnicko-lexikální analýza češtiny také umožňuje žákům vyrůstajícím ve vícejazyčném prostředí uvědomit si rozdíly a podobnosti v systémech jazyků, usnadňuje porozumění základům obecných struktur jazykových systémů, a tím rozvíjí kapacitu učit se cizí jazyky a schopnost abstraktního uvažování vůbec. Je také příležitostí k hlubší úvaze nad přesným významem mnoha běžně užívaných pojmů (národní jazyk, mateřský jazyk, bilingvismus, atd.), k zamyšlení žáka nad jeho vztahem k českému jazyku a českému národu, k uvědomění si vztahů mezi jazyky, k hledání rozdílů a podobností, k otázkám nad vztahem mezi jazykem a kulturou.

Tímto způsobem je do výuky opět vtaženo průřezové téma Multikulturní výchovy. Nicméně nelze zapomínat, že jazyková výchova je především nástrojem k plnohodnotnému ovládnutí českého jazyka a že jejím hlavním cílem je dát žákům znalosti a dovednosti potřebné pro úspěšnou komunikaci v českém jazyce. Proto je realizována v přímé návaznosti na komunikační a slohovou výchovu, viděna optikou konkrétního využití nabytých znalostí.

Velká pozornost se věnuje také analýze mluvnických a pravopisných chyb. Tyto chyby mohou být často zaviněny neznalostí méně obvyklých slov, nikoliv nepochopením pravidel české gramatiky.

Literatura nahrazuje přiznaně pro žáky pravděpodobný „nedostatek“ kontaktu s českým prostředím a kulturou. Zaměřuje se na výběr četby a čtení s porozuměním, časem na poučnou, o znalost rozumného objemu odborné terminologie opřenou interpretaci. Také na pochopení struktury a výstavby textů a jejich vztah k porozumění sdělením. Literární výchova má také daný kánon knih, který je tematický či daný významnými autory. Výuka je aktivizující a individuálně zaměřená, podpůrná.

Podle pokynů učitele si žáci od 3. ročníku vedou záznamy o individuální četbě, a to buď formou čtenářských deníků, nebo v portfoliích. Tvůrčími způsoby je zpracována i společná četba v hodinách (ilustrace k textu, dramatizace, domýšlení příběhu, převyprávění obsahu z jiného úhlu pohledu, tzv. podvojný deník apod.). Rozmanité přístupy mají za cíl umožnit každému žáku text co nejlépe pochopit, prožít a zpracovat. Zároveň jsou takto znovu vytvářeny příležitosti k písemnému či ústnímu vyjádření v českém jazyce.

4. 1. 1. c) Výchovné a vzdělávací strategie předmětu vedoucí k budování a rozvíjení:

1) kompetencí k učení

- Komunikační a slohovou výchovu spojujeme s osobními tématy žáků a aktuálními událostmi.
- Při přípravě a tvorbě žákovských projevů vycházíme ze zmapování tématu prostřednictvím vhodných metod (rozhovory, brainstorming, myšlenková mapa, atd.).
- Prostřednictvím portfolií vedeme žáky, aby si dokumentovali svůj dlouhodobý vývoj.
- Klademe velký důraz na domácí přípravu, posilujeme vědomí odpovědnosti žáků za vlastní učení.
- Vyžadujeme od žáků zhodnocení vlastní práce i práce spolužáků.
- Vytváříme příležitosti k práci se slovníky a jazykovými příručkami.
- Ve výuce rozvíjíme i paměťové učení – žáci se učí z paměti „řady“ důležité pro zvládnutí pravopisu a mluvnice (např. vyjmenovaná slova, slovní druhy, mluvnické pády, atd.), memorují literární texty.

2) kompetencí k řešení problémů

- Společně s žáky vytváříme efektivní algoritmy pro řešení problémů gramatiky (určování slovních druhů, mluvnických kategorií, řešení větného rozboru, atd.).
- V dialogu s rodiči učíme žáky hledat individuální způsoby řešení jejich výjimečné jazykové situace.
- Pomáháme žákům v jejich snaze najít účinné využití pro svůj bilingvismus.
- Podporujeme žáky k samostatnému uměleckému projevu.
- Učíme žáky vyrovnávat se samostatně s dlouhodobými úkoly (portfolio, čtenářské deníky).

3) kompetencí komunikativních

- Vedeme žáky k tomu, aby se vyjadřovali srozumitelně (ústně i písemně) s ohledem na adresáta, cíl i okolnosti projevu.
- Ve výuce klademe důraz také na vzájemnou komunikaci mezi žáky, a to i v rámci různých tříd.
- Vedeme žáky k prezentaci svých názorů a postojů prostřednictvím mluvních cvičení na vybraná témata z jejich každodenního života a z referátů o četbě. V následné diskusi žáci dostávají příležitost naučit se obhajovat své názory a hodnotit obsah a formu těchto vystoupení.
- Vedeme žáky k vhodnému a uměřenému používání komunikačních technologií.

4) kompetencí sociálních a personálních

- Vytváříme učební situace, při nichž si žáci vzájemně pomáhají při osvojování a opakování učiva.
- Vedeme starší žáky k péči o mladší spolužáky, a to jak při společné výuce, tak v době přestávky.
- Vychováváme žáky k respektu k odlišnosti, dbáme, aby nevhodně nekomentovali práci nebo názory ostatních.

- Umožňujeme žákům vyjadřovat své pocity, city, dojmy a nálady, a to prostřednictvím psaných i mluvních cvičení.
- Vedeme žáky k respektování vzájemně dohodnutých pravidel při různých činnostech.

5) kompetencí občanských

- Učíme žáky vhodnou formou obhajovat svůj názor a zároveň poslouchat názory jiných.
- Vedeme žáky k reflexi vybraných společenských problémů v rámci mluvních cvičení.
- Prostřednictvím volby textových podkladů rozvíjíme u žáků pocit národní hrdosti a zájem o Českou republiku, úctu ke kulturním tradicím lidstva a k rozvoji přírodních hodnot.

6) kompetencí pracovních

- Zapojujeme žáky do přípravy školních projektů.
- Učíme žáky vyrovnávat se samostatně s dlouhodobými úkoly (portfolio, čtenářské deníky, prezentace).
- Učíme žáky hodnotit svoji práci i práci ostatních přiměřeně a bez zraňujících poznámek.
- Různými formami seznamujeme žáky s rozmanitými profesemi - napomáháme jim tak vytvořit si představu o volbě jejich vlastní životní cesty.

4. 1. 1. d) Vzdělávací obsah předmětu Český jazyk a literatura

1. STUPEŇ ZÁKLADNÍ ŠKOLY

1. ročník

Očekávané výstupy na konci 1. ročníku	Učivo
<i>1. 1. Komunikační a slohová výchova</i>	
Žák vědomě usiluje o výslovnost hlásek a běžných hláskových skupin v češtině	Výslovnost
Žák dbá na správné umísťování slovního přízvuku	Výslovnost
Žák aktivně reaguje na mluvené i písemné pokyny v přiměřené složitosti	Věcné naslouchání a čtení
Žák se účinně dorozumí v základních komunikačních situacích ve škole	Pozdrav, oslovení, omluva
Žák se srozumitelně vyjadřuje o svých zážitcích a nápadech	Vyjadřování závislé na komunikační situaci
Žák si s pomocí učitele i spolužáků osvojuje nová slova a učí se je smysluplně používat	Vyjadřování závislé na komunikační situaci
Žák vědomě dodržuje základní hygienické návyky při psaní, používá je i v situacích, kdy není kontrolován	Správné sezení, držení psacího náčiní, hygiena zraku

Žák dbá na čitelnost a úhlednost psaného projevu	Technika psaní
<i>1. 2. Jazyková výchova</i>	
Žák správně píše tvary velkých tiskacích písmen a číslic	Tiskací písmo velké, číslice
Žák správně píše tvary malých i velkých písmen abecedy, správně spojuje	Psací písmo velké i malé
Žák opisuje slova a jednoduché věty, přepisuje je z tiskací podoby do podoby psací	Psací a tiskací písmo, tečka, čárka, vykřičník, otazník Slovo, věta
<i>1. 3. Literární výchova</i>	
Žák jednoduchým způsobem (slovně, obrázkem) vyjádří své pocity ze slyšeného literárního textu	Zážitkové naslouchání
Žák nahlas čte s porozuměním jednoduchý text, reprodukuje jej vlastními slovy, jednoduše vyjádří své pocity z četby, z ilustrace k ní	Hlasité čtení Tvořivé činnosti s literárním textem
Žák domýšlí jednoduchý příběh podle ilustrací a vypráví jej	Tvořivé činnosti s literárním textem
Žák se orientuje v jednoduchých dětských textech, vyhledává v nich požadované údaje	Řádek, odstavec, stránka
Žák recituje krátkou báseň	Přednes vhodných literárních textů
Žák si v rámci společné četby čte text z dětských časopisů	Zážitkové čtení

2. ročník

Očekávané výstupy na konci 2. ročníku	Učivo
<i>2. 1. Komunikační a slohová výchova</i>	
Žák pečlivě vyslovuje, dbá na spisovnou výslovnost všech hlásek a obvyklých hláskových skupin	Výslovnost
Z hlediska slovní zásoby a gramatické správnosti žák vědomě usiluje o vyjadřování obvyklé v češtině, vyhýbá se doslovnému překladu z anglického jazyka	Vyjadřování závislé na komunikační situaci
Žák se srozumitelně vyjadřuje o svém denním životě, běžných událostech a své rodině	Vyjadřování závislé na komunikační situaci

Žák aktivně reaguje na ústní projev učitele i svých spolužáků, umí pokládat otázky	Aktivní naslouchání
Žák zdvořile zahájí dialog	Oslovení, zahájení dialogu
Žák se účinně dorozumí v základních komunikačních situacích, a to ústně i písemně	Prosba, vzkaz, blahopřání
Žák ovládá strukturu jednoduché korespondence, umí napsat adresu, zformuluje stručný text	Adresa, pozdrav z prázdnin, blahopřání (písemný projev)
Žák plynule čte krátké texty, vyhledává v nich požadované údaje	Praktické čtení
<i>2. 2. Jazyková výchova</i>	
Žák pozná pořadí písmen v české abecedě, umí řadit slova podle abecedy a vyhledat slovo v abecedním seznamu	Abeceda
Žák rozlišuje zvukovou a grafickou podobu slova, správně píše skupiny dě, tě, ně, bě, pě, vě, mě mimo morfologický šev	Hlásky a písmena, písmeno ě
Žák v písemném projevu bezchybně označuje délku samohlásek v obvyklých českých slovech, včetně rozdílu ú/ů	Krátké a dlouhé samohlásky
Žák odůvodňuje a správně píše i/y po tvrdých a měkkých souhláskách a uvědoměle při psaní volí mezi dvojicí párových souhlásek	Souhlásky tvrdé, měkké, párové
Žák člení slova na hlásky a slabiky, správně vyslovuje dvojhlásky a slabikotvorné souhlásky, dbá na správné dělení slov na konci řádku	Hlávka, slabika, slovo Dvojhlásky au, ou, Slabikotvorné souhlásky
Žák nachází vztahy mezi předloženými slovy, umí vytvářet vlastní příklady	Slova souřadná, nadřazená a podřazená
Žák třídí slova podle zobecněného významu - děj, věc. Rozlišuje čtyři slovní druhy v základním tvaru	Podstatná jména, slovesa, předložky, spojky
Žák odůvodňuje a správně píše velká písmena na začátku věty a v typických příkladech vlastních jmen osob, zvířat a místních pojmenování. Graficky označuje začátek a konec věty. Rozlišuje druhy vět podle postoje mluvčího a k jejich vytvoření volí vhodné jazykové a zvukové prostředky	Věta Jména obecná a vlastní
Žák rozezná větu jednoduchou od souvětí. Umí spojit dvě věty do souvětí jednoduchými spojkami	Věta jednoduchá, souvětí, spojky
<i>2. 3. Literární výchova</i>	

Žák čte tiše s porozuměním jednoduchý text, reprodukuje jej vlastními slovy	Tiché čtení. Volná reprodukce textu
Žák jednoduchým způsobem (slovně, obrázkem, dramatizací) vyjádří své pocity z četby	Tvořivé činnosti s literárním textem
Žák domýšlí jednoduchý příběh, ústně prezentuje své nápady	Tvořivé činnosti, dramatizace literárního textu
Žák rozlišuje vyjadřování v próze a ve verších	Základní literární pojmy (spisovatel, básník, báseň, verš, rým)
Žák výrazně recituje krátkou báseň	Přednes vhodných literárních textů
S pomocí učitele, knihovníka či rodiče si žák vybírá knihy ke čtení - podle ilustrací, námětu (případně známého autora)	Základní literární pojmy (knihy, čtenář, ilustrace)

3. ročník

Očekávané výstupy na konci 3. ročníku	Učivo
<i>3. 1. Komunikační a slohová výchova</i>	
Žák pečlivě vyslovuje, opravuje svou nedbalou nebo nesprávnou výslovnost	Výslovnost
V krátkých mluvených projevech žák správně dýchá a volí vhodné tempo řeči	Základy techniky mluveného projevu
Z hlediska slovní zásoby, gramatické správnosti a kultury mluveného projevu se žák vyjadřuje v podstatě spisovně, volí vhodné verbální i neverbální prostředky	Vyjadřování závislé na komunikační situaci, mimojazykové prostředky řeči
Na základě vlastních zážitků a zkušeností tvoří žák krátké mluvené projevy	Mluvený projev
Žák zdvořilým způsobem zahájí a ukončí dialog	Základní komunikační pravidla
Žák se účinně dorozumí v základních komunikačních situacích, a to v ústní i písemné podobě	Pozvánka, omluvenka
Žák jednoduše popisuje jemu známé předměty a děje	Popis statický a dynamický
Žák seřadí ilustrace podle dějové posloupnosti a vypráví podle nich jednoduchý příběh	Vyprávění

3. 2. Jazyková výchova	
Žák porovnává významy slov, přemýšlí o vhodnosti slov užitých ve vybraných textech. Nabytých poznatků vědomě využívá při vlastním jazykovém projevu	Slova jednoznačná a mnohoznačná, slova citově zabarvená, slova spisovná a nespisovná, synonyma a opozita
Žák vyhledá v textu slova příbuzná	Slova příbuzná
Žák odůvodňuje a správně píše i/y po obojetných souhláskách	Vyjmenovaná slova
Žák porovnává a třídí slova podle zobecněného významu - děj, věc, okolnost, vlastnost	Podstatná jména, přídavná jména, slovesa a příslovce
Žák rozlišuje slovní druhy v základním tvaru	Slovní druhy ohebné a neohebné
Žák umí určit a pojmenovat základní mluvnické kategorie u podstatných jmen a sloves	Číslo, pád a rod podstatných jmen. Osoba, číslo, čas
Žák užívá v mluveném projevu správné gramatické tvary u podstatných jmen, přídavných jmen a sloves	Číslo, pád a rod podstatných jmen Časování sloves v přítomném, minulém a budoucím čase
Žák spojuje věty do jednodušších souvětí vhodnými spojkami a jinými spojovacími výrazy	Věta jednoduchá a souvětí Spojky
3. 3. Literární výchova	
Žák čte ve vhodném frázování a tempu literární texty přiměřené jeho věku	Zážitkové čtení, technika čtení
Žák jednoduchým způsobem (slovně, obrázkem, dramatizací) vyjádří své pocity z četby	Tvořivé činnosti s literárním textem, dramatizace
Žák domýšlí jednoduchý příběh, písemně prezentuje své nápady	Tvořivé činnosti s literárním textem
Žák odlišuje pohádku od ostatních vyprávění	Četba pohádek, českých bájích a pověstí
Žák přednáší zpaměti ve vhodném frázování a tempu básně přiměřené věku	Přednes vhodných literárních textů
Žák si víceméně samostatně vybírá knihy ke čtení. S individuálně přečtenými texty pracuje tvořivě podle pokynů učitele	Zážitkové čtení Tvořivé činnosti s literárním textem

Žák prostým způsobem seznámí ústně spolužáky s dojmy ze své individuální četby	Tvořivé činnosti s literárním textem

4. ročník

Očekávané výstupy na konci 4. ročníku	Učivo
<i>4. 1. Komunikační a slohová výchova</i>	
Žák rozlišuje spisovnou a nespisovnou výslovnost, v oficiálním styku vyslovuje spisovně	Výslovnost
V mluveném projevu volí žák náležitou intonaci a větný přízvuk	Základy techniky mluveného projevu
V dialogu s dospělými i svými vrstevníky žák vyjadřuje své názory, ale také naslouchá svému partnerovi	Základní komunikační pravidla
Žák umí vést telefonický rozhovor, zanechá vzkaz na záznamníku	Mluvený projev – základní komunikační pravidla
Žák dokáže ústně i písemně zformulovat jednoduchou zprávu a oznámení	Zpráva, oznámení
Žák umí vyplnit jednoduché tiskopisy	Tiskopisy
Žák písemně popisuje věci, osoby a obvyklé činnosti. Sám si zvolí plán popisu, usiluje o jeho dodržení	Popis věci, osoby, pracovního postupu (písemný projev)
Žák rozliší základní fáze narativního textu, dokáže sestavit osnovu	Vyprávění, obrázková osnova, pohádka
Žák sestaví jednoduchý dopis, dbá na jeho formální strukturu	Dopis (písemný projev)
Žák čte s porozuměním přiměřeně náročné texty potichu i nahlas, reprodukuje jejich obsah svými slovy	Věcné čtení
Žák rozlišuje podstatné a okrajové informace v textu vhodném pro daný věk. Podstatné informace zaznamenává	Využívání grafických organizérů pro záznam informací - myšlenkové a pojmové mapy
<i>4. 2. Jazyková výchova</i>	
Žák rozumí pojmu „národní jazyk“, vysvětluje svůj vztah k jazykům, s nimiž přichází do kontaktu	Národní jazyk

Žák porovnává významy slov, zvláště slova stejného nebo podobného významu a slova vícevýznamová. Takto postupuje i při svém jazykovém projevu, především písemném	Slova jednovýznamová a vícevýznamová, synonyma a opozita, slova spisovná a nespisovná, slova citově zabarvená, slova souřadná, nadřazená a podřazená
Žák rozlišuje ve slově kořen, část předponovou a příponovou. Rozpozná slova příbuzná	Stavba slova, slova příbuzná
Žák odůvodňuje a správně píše skupiny hlásek bě/bje, pě, vě/vje, mě/mně	Pravopis skupin bě/bje, pě, vě/vje, mě/mně
Žák rozezná předponu a předložku, předložky píše odděleně	Předložky a předpony
Žák píše správně i/y ve slovech po obojetných souhláskách	Vyjmenovaná slova a jejich slova příbuzná
Podstatná jména s běžnými koncovkami žák přiřazuje ke vzorům, vytváří gramaticky správné tvary, píše správně i/y v koncovkách. Nabyté znalosti aplikuje ve svém mluveném i psaném projevu	Skloňování podstatných jmen
Žák určuje základní mluvnické kategorie u sloves, vytváří požadované tvary. Nabytých znalostí využívá ve svém mluveném i psaném projevu	Slovesa: osoba, číslo, způsob a čas Jednoduché a složené slovesné tvary, infinitiv
Žák vyhledá ve větě základní skladební dvojici, zvolí spisovnou koncovku slovesa (včetně pravopisu i/y v koncovce slovesa v přítomném a minulém čase)	Shoda přísudku s podmětem (podmět vyjádřený, ne několikanásobný)
Žák odlišuje větu jednoduchou a souvětí, v prostších souvětích určí počet vět a doplní čárky	Věta jednoduchá a souvětí, spojky
4. 3. Literární výchova	
Při hlasitém čtení a přednesu literárních textů žák vědomě usiluje vyjádřit svoji interpretaci textu	Hlasitá četba, přednes
Kombinací verbálních a neverbálních prostředků žák zaznamenává své dojmy z četby	Zážitkové čtení Tvořivá práce s textem
Žák vytváří hypotézy nad neúplným textem, jednoduchým způsobem argumentuje	Tvořivá práce s textem
Žák rozlišuje různé typy uměleckých a neuměleckých textů	Rozpočítadlo, hádanka, říkanka
Žák rozpozná bajku, svými slovy vyjádří její ponaučení	Bajka

Žák natolik ovládá narativní strukturu pohádky a bajky, že sám může tvořit vlastní jednoduché verze těchto žánrů	Pohádka a bajka Tvořivá práce s textem
Žák si samostatně vybírá knihy ke čtení, pracuje přitom s para-textovými informacemi	Zážitekové čtení Základní literární pojmy
Žák si vede stručné a pravidelné záznamy o četbě	Práce s literárním textem, čtenářský deník
Na základě písemného, předem připraveného podkladu žák seznámí ústně spolužáky s dojmy ze své individuální četby	Zážitekové čtení Tvořivá práce s literárním textem

5. ročník

Očekávané výstupy na konci 5. ročníku	Učivo
<i>5. 1. Komunikační a slohová výchova</i>	
Žák rozlišuje spisovnou a nespisovnou výslovnost, vhodně ji užívá podle komunikační situace	Výslovnost
V mluveném projevu žák volí náležitě pauzy a tempo podle svého komunikačního záměru	Základy techniky mluveného projevu
Žák umí vést dialog: vyjadřuje se zdvořile, naslouchá svému partnerovi a nechává jej domluvit	Základní komunikační pravidla
Píše správně po stránce obsahové i formální jednoduché komunikační žánry	Inzerát, odpověď na inzerát
Žák rozpoznává manipulativní komunikaci v reklamě	Reklama
Žák píše správně po stránce obsahové i formální jednoduché dopisy a e-maily	Dopis, e-mail (písemný projev)
Žák sestaví osnovu vyprávění a na jejím základě vytváří krátký mluvený nebo písemný projev s dodržением časové posloupnosti	Vyprávění, osnova
Při popisu postupuje přehledně a systematicky, dbá na přesnost vyjádření	Popis (písemný a ústní projev)
Žák čte s porozuměním přiměřeně náročné texty, vyhledává v nich požadované informace, formuluje otázky k tématu	Věcné čtení a naslouchání
Žák posuzuje úplnost či neúplnost jednoduchého sdělení	Věcné čtení a naslouchání

Reprodukuje obsah přiměřeně složitého sdělení a zapamatuje si z něj podstatná fakta	Výklad, věcné čtení a naslouchání
<i>5. 2. Jazyková výchova</i>	
Žák vnímá relativitu pojmu „mateřský jazyk“, vysvětluje vztahy mezi jazyky, s nimiž přichází pravidelně do kontaktu	Národní jazyk, mateřský jazyk
Žák rozlišuje ve slově kořen, předponu, příponu a koncovku. Rozpozná slova příbuzná, a to i v případě souhláskových alternací	Stavba slova, slova příbuzná
Žák odůvodňuje a správně píše souhláskové skupiny na styku předpony nebo přípony a kořene slova	Souhláskové skupiny na styku předpony nebo přípony a kořene slova
Přídavná jména žák přiřazuje ke vzorům, vytváří gramaticky správné tvary, píše správně i/y v koncovkách. Nabytých znalostí využívá ve svém mluveném i psaném projevu	Skloňování přídavných jmen (vzory mladý, jarní)
Žák vyhledá v textu zájmena. Aktivně ovládá skloňování osobních zájmen 1. a 2. osoby, zvrátneho zájmena se. Nabytých znalostí využívá ve svém mluveném i psaném projevu	Skloňování zájmen já, ty, my, vy, se
Žák vyhledá v textu číslovky. Aktivně ovládá skloňování číslovek dva, dvě, tři, čtyři, pět. Nabytých znalostí využívá ve svém mluveném i psaném projevu	Skloňování číslovek dva, dvě, tři, čtyři, pět
Žák rozlišuje slova spisovná a jejich nespisovné tvary	Slova spisovná a nespisovná, plnovýznamové slovní druhy
Žák vyhledává základní skladební dvojici a v neúplně základní skladební dvojici označuje základ věty	Věta jednoduchá, podmět a přísudek
Žák zvládá základní příklady syntaktického pravopisu	Shoda přísudku s holým podmětem
Žák odlišuje větu jednoduchou a souvětí, vhodně změní větu jednoduchou v souvětí	Věta jednoduchá a souvětí
Žák používá vhodných spojovacích výrazů, podle potřeby je obměňuje	Věta jednoduchá a souvětí Spojky, spojovací výrazy
Žák v textu rozpozná přímou a nepřímou řeč, umí graficky správně vyznačit přímou řeč ve vlastním písemném projevu	Řeč přímá a nepřímá
<i>5. 3. Literární výchova</i>	
Žák diskutuje se spolužáky a s učitelem o svém způsobu hlasité četby nebo přednesu literárního textu	Hlasitá četba, přednes

Žák vytváří smysluplné, odůvodnitelné hypotézy nad neúplným literárním textem	Tvořivá práce s literárním textem
Žák rozpozná povídku, odliší ji od jiných jemu známých literárních žánrů	Povídka Literární druhy a žánry
Žák volně reprodukuje obsahy epických textů, zamýšlí se nad chováním postav a srovnává je se svojí osobní zkušeností	Tvořivá práce s textem
Žák převypráví přečtený příběh z úhlu pohledu jiné postavy	Tvořivá práce s textem
Žák zná základní pojmy divadelního světa	Divadelní představení, herec, režisér
Při jednoduchém rozboru literárních textů žák vhodně používá elementární literární pojmy	Literární druhy a žánry Výrazové prostředky literatury - přirovnání
Žák si vede pravidelné záznamy o četbě podle struktury předepsané učitelem	Práce s literárním textem, čtenářský deník
Na základě písemného, předem připraveného podkladu žák seznámí ústně spolužáky s dojmy ze své individuální četby, zhodnotí, v čem by kniha mohla být pro spolužáky přínosná	Zážitkové čtení Tvořivá práce s literárním textem

2. STUPEŇ ZÁKLADNÍ ŠKOLY

6. ročník

Očekávaný výstup na konci 6. ročníku	Učivo
6. 1. <i>Komunikační a slohová výchova</i>	
Žák dokáže svými slovy zopakovat přednesený text	Naslouchání a porozumění textu
Žák rozliší základní slohové útvary - vyprávění, popis, dopis, zpráva. Zná pravidla těchto slohových útvarů a umí je napsat	Vyprávění, popis, dopis, zpráva
Žák napíše osnovu podle níž člení text na odstavce	Osnova, dodržení časové posloupnosti
Žák vyhledá hlavní myšlenku textu	Stručná informace
Žák používá kultivovaný ústní i písemný projev	Základní komunikační pravidla

Žák si osvojuje formy společenského styku. Používá spisovný jazyk. Učí se pohotově a správně reagovat na získanou informaci	Telefon, vzkaz, oznámení, reklama
<i>6. 2. Jazyková výchova</i>	
Žák vnímá pojem „mateřský jazyk“ a rozlišuje rozdíly mezi jazyky, s nimiž přichází do kontaktu.	Mateřský jazyk, slovník
Žák si uvědomuje rozdíl mezi spisovnou a nespisovnou češtinou. Vnímá existenci nářečí a s tím i rozlišení ve výslovnosti a intonaci	Jazykové příručky a zvuková podoba jazyka
Žák rozlišuje větu jednoduchou a souvětí. Umí správně doplnit koncovky v přítčestím minulém. Určí základní a rozvíjející se větné členy a graficky znázorní jejich vazby	Větná skladba
Žák umí skloňovat podstatná, přídavná jména. Určí druh zájmen a číslovek. U sloves určí způsob a rozliší jednoduchý a složený slovesný tvar. Aplikuje tuto znalost v písemném projevu	Tvarosloví Slovní druhy
Žák se učí pracovat s pravidly českého jazyka. Pomocí jich si utvrzuje své rozhodování v nejistých případech jako jsou předpony s-, z-, vz-, zdvojené souhlásky, tvary 2., 3. stupně přídavného jména, atd.	Práce s pravidly českého pravopisu
<i>6. 3. Literární výchova</i>	
Žák používá literaturu jako zdroj poznání a prožitků	Svět literatury a svět skutečný
Žák zná základní znaky lyriky, epiky a dramatu. Charakterizuje bajku a baladu	Lyrika, epika, drama, bajka a balada
Žák diskutuje o svém pochopení textu. Pracuje převážně s díly českých spisovatelů. Ví, kdo byl Tyl, Mácha, Erben, Němcová. Čte, interpretuje a rozebírá některá jejich díla	Práce s literárním textem
Žák zná základní pojmy divadelního světa. Formuluje dojmy z divadelního nebo filmového představení. Dovede je zhodnotit	Literárně výchovné aktivity Divadlo a film

7. ročník

Očekávaný výstup na konci 7. ročníku	Učivo

<i>7. 1. Komunikační a slohová výchova</i>	
Žák rozlišuje spisovný a nespisovný projev	Jazykové příručky
Žák interpretuje vyslechnutý přednes. Vystihne hlavní myšlenku. Umí o tématu diskutovat	Naslouchání
Žák vhodně uspořádá informace v textu s ohledem na jeho účel	Práce s textem
Žák vystihuje komunikační záměr mluvčího. Vhodně užívá verbálních a neverbálních prostředků řeči	Pravidla komunikace
Žák rozpozná a napíše zadané slohové útvary. Hledá si veřejně dostupné informace. Snaží se o výpis a výtah z odborného textu. Umí napsat svůj životopis	Žádost, životopis, pozvánka
<i>7. 2. Jazyková výchova</i>	
Žák se pokouší určit, jak bylo slovo utvořeno. Užívá slova přejatá. Rozšiřuje si slovní zásobu. Umí vyhledat problematiska slova v mluvnickém slovníku	Způsoby tvoření slov Obhacování slovní zásoby
Žák určí pod. a příd.jména, zná zájmena a umí je skloňovat. Ovládá psaní řadových číslovek a jejich zápis. Správně používá tvary číslovek dva, oba, tři, čtyři	Tvarosloví. Podstatná a přídavná jména, zájmena a číslovky a jejich používání
Žák ovládá mluvnické kategorie sloves. Správně používá podmiňovací způsob	Slovesa
Žák určí neohebné slovní druhy ve větě. Ovládá pravopis příslovečných spřežek	Příslovce. Předložky. Spojky. Částice. Cítoslovce
Žák zvládá grafický zápis větných členů. Určí druhy jednotlivých větných členů	Základní a rozvíjející se větné členy. Přístavek. Doplněk
Žák správně určuje větné členy ve větě jednoduché a v souvětí. Snaží se rozpoznat druhy vedlejších vět	Druhy vedlejších vět
<i>7. 3. Literární výchova</i>	
Žák vlastními slovy interpretuje smysl díla. Formuluje ústně i písemně své dojmy a názory na umělecké dílo. Popíše charakteristiku literární postavy	Četba národní a světové literatury. Práce s textem
Žák rozlišuje literární žánry. Reprodukuje ukázky. Recituje s prožitkem básně	Próza, poezie, epika, lyrika, drama, biografie. Literatura dobrodružná a fantastická.
Žák se seznamuje s vybranými českými autory a jejich tvorbou	Výběr českých autorů - Neruda, J.a K. Čapek,

	Kafka, Hašek, Nezval, Seifert, atd.

8. ročník

Očekávaný výstup na konci 8. ročníku	Učivo
<i>8. 1. Komunikační a slohová výchova</i>	
Žák text poslouchá s pozorností na detaily. Je otevřený názoru jiných. Vnímá i neverbální sdělení	Naslouchání
Žák se orientuje v dané komunikační situaci. Umí použít vhodných jazykových prostředků, jak verbálních, tak nonverbálních	Kultivovaný projev
Žák rozlišuje subjektivní a objektivní sdělení. Odlišuje fakta od názoru a hodnocení. Dovede vyjádřit realitu	Vztah člověka k popisované skutečnosti
Žák se vyjadřuje jasně a přesně. Používá složitější souvětí a odborné termíny	Rozvoj slovní zásoby. Odborné terminologie
Žák pracuje s náročnějšími texty. Vybírá si a třídí informace. Vyhledává klíčová slova. Využívá další informační zdroje	Práce s příručkami, slovníky a encyklopedií. Studijní čtení
Žák rozlišuje slohové útvary výpis a výtah. Pracuje s odbornou literaturou	Výpis, výtah
Žák srozumitelně vystihuje své úvahy na dané téma. Svě názory umí obhájit. Vede věcnou diskusi	Úvaha, diskuse
Žák zhodnotí svůj i spolužákův výstup. Je otevřený k oprávněné kritice	Hodnocení, kritika
<i>8. 2. Jazyková výchova</i>	
Žák rozlišuje spisovný a nespisovný jazyk, nářečí a obecnou češtinu. Zdůvodní jejich použití. Rozpozná slovanské jazyky od ostatních	Vývoj a kultura českého jazyka
Žák používá běžně užívaná cizí slova. Rozšiřuje si slovní zásobu. Učí se zásady tvoření českých složených slov	Práce s příručkami, slovníky a encyklopedií
Žák zná všechny slovní druhy. U slovesa dokáže určit slovesný vid, pomocí přehledu určí i jeho třídu a vzor	Tvarosloví. Slovesný vid, slovesné třídy a vzory

Žák graficky zaznamená větné členy a určí je. Rozlišuje druhy přísudku, správně používá pravidla psaní i/y v koncovkách příč. minulého. Určí zda je větný člen holý, rozvitý nebo několikanásobný. Rozpozná přívlastek shodný od neshodného. Zná příslovečné určení místa, způsobu, míry, času, přípustku, příčiny, účelu a podmínky. Najde doplněk	Větná skladba. Podmět, přísudek, předmět, přívlastek, příslovečné určení, doplněk
Žák rozlišuje význam a funkci jednočlenných a dvojčlenných vět. Určí souvětí souřadné a podřadné	Věta jednoduchá a souvětí
Žák se pokouší identifikovat druhy vedlejších vět - podmětnou, předmětnou, přívlastkovou a příslovečnou	Druhy vedlejších vět
Žák určí spojky souřadící a podřadící. Vyhledá spojovací výrazy, před kterými píšeme čárku. Zná pravidla interpunkce v souvislosti se skladbou věty a souvětí	Spojky, vztažná zájmena, vztažná příslovce. Interpunkce
Žák zná pravidla psaní přímé řeči v českém jazyce. Uvědomuje si odlišnosti v psaní přímé řeči v angličtině	Přímá řeč
8. 3. Literární výchova	
Žák zná základní informace o počátcích české literatury. Pracuje s literárními slovníky, katalogy a s dalšími informačními zdroji. Umí vyjádřit, zda jsou stále pro dnešní dobu aktuální	Historie české literatury
Žák rozlišuje základní literární druhy - povídka, román, cestopis. Uvede jejich české představitele - Neruda, Němcová, Čapek, Neff, Švandrlík, Svěrák, Jirotko, O.Pavel, atd. Žák umí tyto literární druhy a díla porovnat s díly světových spisovatelů	Literární pojmy - povídka, román, cestopis. Jejich představitel v české a světové literatuře
Žák rozlišuje typické znaky dramatu, literatury faktu, sociální balady	Literatura faktu, drama, balada
Žák uceleně reprodukuje přečtený text. Formuluje ústně i písemně své dojmy z četby	Porozumění a reprodukce textu
Žák vnímá uměleckou působivost mluvy a vhodně zvolených detailů. Zaujímá svůj postoj k jednání hlavních postav. Rozlišuje fikci od reality	Rozbor textu. Myšlenky a pocity postav
Žák si sám vyhledává díla svých oblíbených českých autorů. Inspiruje se jimi a využívá jejich vliv v psaní své vlastní tvorby	Vlastní tvorba

9. ročník

Očekávaný výstup na konci 9. ročníku	Učivo
9. 1. <i>Komunikační a slohová výchova</i>	

Žák se zdokonaluje ve vnímání složitých textů. Vytváří si své názory a přijímá otevřenou debatu o názorech druhých	Naslouchání
Žák ověřuje fakta pomocí otázek nebo porovnáváním z dostupných informací. Rozlišuje subjektivní a objektivní sdělení. Rozpoznává manipulativní komunikaci v masmédiích. Umí zaujmout kritický postoj	Práce s přečteným textem
Žák používá citově zabarvená slova, přirovnání, metaforu	Rozvoj slovní zásoby
Žák se vyjadřuje jasně a srozumitelně. Je objektivní. Používá odbornou terminologii	Odborný výklad
Žák představí svůj projekt, diskutuje o něm	Proslov. Diskuse
Žák umí vyplnit tiskopis. Napíše svůj životopis. Umí z dostupných informací napsat životopis významné osobnosti	Tiskopisy. Životopis
<i>9. 2. Jazyková výchova</i>	
Žák užívá slova cizího původu. Používá Pravidla českého pravopisu	Jazykové příručky
Žák se orientuje v jednotlivých fázích vývoje českého jazyka. Najde slova zastaralá a nově vytvořená. Rozpozná slovanské jazyky od ostatních	Vývoj českého jazyka
Žák se snaží dodržovat všechna pravidla českého pravopisu. Spornou odpověď kontroluje a vyhledává v Pravidlech českého pravopisu	Práce s jazykovými příručkami
Žák zná větnou skladbu. Rozebere i složité souvětí. Graficky ho znázorní. Určí druhy vedlejších vět	Skladba věty a souvětí. Souvětí podřadné a souřadné
Žák zná slovní druhy. Slova ohebná správně skloňuje a časuje. Tvoří spisovné tvary slov a správně je používá	Tvarosloví
Žák dokáže upravit nevhodný slovosled. Dodržuje pravidla psaní interpunkce. Používá přechodníky	Slovosled
<i>9. 3. Literární výchova</i>	
Žák čte náročný text všech žánrů s porozuměním. Uceleně, jasně a stručně vyjádří obsah přečtených i poslouchaných textů	Práce s textem
Žák rozlišuje literaturu hodnotnou. Svůj názor si dovede obhájit. Umí vyzdvihnout charakter literárních postav, které obdivuje	Upevnění vztahu k literatuře
Žák se seznámí s pojmy motiv, anafora, epifora, apostrofa, asociace, kontrast	Kompozice literárního díla

Žák dokáže porovnat díla českých a světových autorů. Seznámí se s literaturou 20. století	Četba ukázek z tvorby českých autorů a světových autorů v českém jazyce
Žák umí porovnat ztvárnění literárního díla s jeho divadelním a filmovým zpracováním	Adaptace literárního díla

4. 2. 1. Vzdělávací oblasti Člověk a jeho svět

4. 2. 1. a) Charakteristika vzdělávací oblasti

Vzdělávací oblasti Člověk a jeho svět není zapotřebí v Czech School of California realizovat v úplné podobě, neboť všichni žáci plní zároveň povinnou školní docházku v jiném školním zařízení, nejčastěji v některé z místních státních škol. Škola tak zde pouze doplňuje výuku a výchovu zahraniční školy, a to v tématech, která nejsou součástí standardního kurikula místních škol a v češtině.

Lze říci, že v kontextu Czech School of California je tato vzdělávací oblast zaměřena na pěstování citového vztahu k českému prostředí, na rozvíjení schopnosti dětí se v tomto prostředí pohybovat, rozumět mu a cítit se v něm dobře.

Vzhledem ke specifickým potřebám vícejazyčných žáků je vzdělávací oblast Člověk a jeho svět úzce spjata se vzdělávací oblastí Jazyk a jazyková komunikace. Obě oblasti jsou na sobě závislé: soustavná práce s jazykem umožní žákům porozumět textům, se kterými budou pracovat; prostřednictvím těchto textů žáci rozvíjí svou slovní zásobu a jsou vedeni k psanému a mluvenému projevu v češtině. Obě oblasti jsou spojeny četnými texty s obdobnými tématy. Je též velmi důležité do výuky začlenit hodiny zaměřené na znalost české terminologie a pravidelně ověřovat, zda žáci rozumějí výrazům, které učitel používá.

Počet žáků se může výrazně lišit podle tříd. Škola má proto možnost spojit několik ročníků dohromady. I forma výuky je volitelná - lze vyučovat například prostřednictvím bloků, tedy spojením několika hodin dohromady ve větších časových intervalech.

Učitel může metodiku přizpůsobit místním zvykům, aby tak byla výuka pro jeho žáky srozumitelnější. Při zasazování českých reálií do širšího evropského a světového kontextu používá učitel pro srovnání vhodných příkladů z USA a opírá se o znalosti žáků nabytých v kmenové škole.

4. 2. 1. b) Výchovné a vzdělávací strategie předmětu vedoucí k budování a rozvíjení:

1) kompetencí k učení

- Výuku vlastivědných a historických témat propojujeme s aktuálním děním - teoretické znalosti žáků jsou doplněny o konkrétní příklady a vedou k lepšímu pochopení současného světa.
- Žáci využívají pro přípravu domácích úkolů různých pramenů: literatury, internetu, rozhovorů s rodiči, atd., učí se tak pracovat s těmito zdroji.
- Žáci jsou vedeni k samostatnému myšlení a práci s textem.

2) kompetencí k řešení problémů

- Učíme žáky srovnávat různé dokumenty a informace, naučit se propojit jednotlivé pracovní listy.
- Vedeme žáky k tomu, aby si uměli učivo schematicky znázornit do různých forem dokumentů (grafů, tabulek, mapek) a lépe si ho tak zapamatovali.
- Žáci se učí třídít informace z různých zdrojů a mít na ně kritický názor.

3) kompetencí komunikativních

- Vedeme žáky k tomu, aby volili vhodné termíny při popisu historických a zeměpisných jevů.
- Vedeme žáky k tomu, aby ve výuce opakovaně používali nová slova, která se naučili, a tím si je lépe zapamatovali.
- Učíme žáky převyprávět text vlastními slovy a podpořit tak jejich schopnost zapamatovat si nejdůležitější informace.
- Dbáme na to, aby se žáci naučili logicky formulovat své myšlenky v písemném i ústním projevu.

4) kompetencí sociálních a personálních

- Vedeme žáky k tomu, aby hledali společně odpovědi na otázky k výuce a respektovali názory druhých.
- Dbáme na to, aby starší žáci byli vzorem pro mladší žáky, a to jak po stránce jazykové tak i po stránce osobnostní.
- Vedeme žáky k tomu, aby byli schopni vyslechnout názor ostatních, polemizovat s nimi a hájit svůj názor.

5) kompetencí občanských

- Dbáme na to, aby si žáci uvědomovali své občanské povinnosti a rozuměli jejich významu pro fungování státu.
- Vedeme žáky k ochraně českého a evropského kulturního dědictví.
- Žáci si uvědomují principy vývoje demokratické společnosti.
- Zprostředkováním informací o jejich vlasti vedeme žáky k tomu, aby si uvědomovali, že historie českých zemí je součástí jejich identity.
- Žáci si ve výuce osvojí obecně užívané termíny a znají symboly českého státu, se kterými se setkají v běžném životě.

4. 2. 1. c) Charakteristika předmětu Můj český svět

Vzdělávací oblast Člověk a jeho svět je částečně vydělena z učebního programu a plynule provází jazykové a literární vzdělávání žáků Czech School of California. Je nedílnou součástí školního života: nejméně třikrát do roka jsou organizována projektová odpoledne, která formou hry, výtvarných či hudebních aktivit seznamují žáky s realitami českých zemí. Podle možností školy žáci také navštěvují výstavy a jiné dětem srozumitelné akce organizované zástupci českého státu v zahraničí či samotnou školou. Při mimoškolních akcích si žáci připomínají tradiční lidové svátky a zvyky.

Nejsoustavnější přípravu však žáci dostávají v předmětu Český jazyk a literatura. Výběr textů ve všech složkách předmětu je směřován k českému prostředí a s texty se pracuje tak, aby se žákům vždy přiblížil i obsah. Cíleně se také rozvíjí slovní zásoba ze vzdělávací oblasti Člověk a jeho svět (určování času, názvy měsíců a ročních období, názvy rostlin, živočichů, atd.).

Ve 4. a 5. třídě je již naplno zaveden předmět „Můj český svět“, který vychází ze vzdělávacího oboru Člověk a jeho svět. Tento předmět se dále dělí na dvě volně propojitelné části: Místo, kde žiji – Místo, odkud pocházím (zeměpisná část) a Lidé a čas (dějepisná část). Vyučuje se 1 hodinu týdně nebo ve vícehodinových blocích. Žáci tu poznávají minulost a současnost českých zemí. Objevují světově proslulé pamětihodnosti Prahy, ale také ostatní regiony České republiky, často v úzké návaznosti na vlastní cesty do ČR a na místa, kde žijí jejich příbuzní. Učí se orientovat na mapě České republiky, znát názvy a umístění největších českých pohoří, nížin, řek a dalších vodních ploch. Seznamují se s nejdůležitějšími momenty českých dějin, s významnými osobnostmi naší země a nejslavnějšími historickými památkami. Poznávají symboly české státnosti.

Znalost zeměpisných, dějepisných a kulturních reálií je viděna v prvé řadě jako nezbytná podmínka účinné a všestranné komunikace v češtině. Bez ní by žáci ani v dospělém věku pravděpodobně nerozuměli mnoha narážkám v českých médiích, byli by ochuzeni o humor typu Divadla Járy Cimrmana, obtížně by se orientovali v organizaci života české společnosti. Učivo se zde prolíná také s jazykovou výchovou – je třeba ověřit, zda žáci znají českou terminologii, která se objevuje na zeměpisných mapách. Pro děti v ČR je toto samozřejmostí, ti kdo žijí dočasně nebo trvale v zahraničí, však například nemusí vědět, jak se česky řekne Švýcarsko.

Práce v tomto předmětu také dává možnost pěstovat v žácích národní cítění a hrdost. Učit se jazyk tak malého státu, jako je ČR, není vždy viděno příslušníky majoritní společnosti jako smysluplné: zde si žáci mohou uvědomit, že i malé země mají světu co nabídnout, že i zde jsou místa, která vyhledávají turisté z velkých zemí, že i zde se rodí světově proslulé osobnosti.

Citový vztah k České republice je rozvíjen také způsobem práce v tomto předmětu: vychází se z prožitku každého žáka, jeho osobních vazeb ke konkrétním místům a lidem v ČR, rodinné historii. To vše mu pomáhá uvědomit si, že země, o níž se učí a jejímž jazykem mluví, je součástí jeho osobního světa. Zároveň je tento předmět příležitostí ukázat žákům, jaké bohatství jim přináší příslušnost ke dvěma či více jazykovým a kulturním zónám.

Srovnáváním a propojováním historických, zeměpisných a kulturních informací si žáci jednak tříbí své myšlení a rozšiřují celkové znalosti o světě, především se pak učí toleranci, respektu, nadhledu a vzájemné úctě (průřezové téma „Multikulturní výchova“). Žáci se také dozví základní informace o politickém systému ČR, a to z praktických důvodů - aby věděli, na jakou instituci se mají kdy a kde obracet, a také z výchovných – aby měli úctu k demokracii a k občanské odpovědnosti.

4. 1. 1. d) Vzdělávací obsah předmětu „Můj český svět“

Vyučovací předmět „Můj český svět“

Očekávané výstupy na konci 1. ročníku	Učivo
<i>Místo, kde žiji - místo odkud pocházím</i>	
Žák rozezná státní vlajku ČR a státní znak	Symboly české státnosti
Žák chápe rozdíl mezi ČR a USA a jejich geografickým umístěním	Evropa a svět
Žák je seznámen s tradicemi a zvyky v ČR, např. Hromnice, velikonoční koledování, Mikuláš, atd.	České zvyky a tradice
Žák zná nejznámější české památky a pamětihodnosti	České kulturní dědictví
Očekávané výstupy na konci 2. ročníku	Učivo
Žák rozezná státní vlajku ČR a umí ji nakreslit, státní znak a zná státní hymnu ČR	Symboly české státnosti
Tradice a zvyky v ČR. Žák dokáže pojmenovat rozdíly mezi zvyky a tradicemi v ČR a v USA	České zvyky a tradice a jejich přínos pro společnost a jejich srovnání se zvyky USA
Žák zná důležité české památky a pamětihodnosti	České kulturní dědictví
Žák sleduje Dějiny udatného českého národa jako propojení výuky a úvod do historie ČR	Historie ČR
Žák chápe rozdíl mezi ČR a USA a jejich geografickým umístěním na kontinentech	Evropa a svět

Očekávané výstupy na konci 3. ročníku	Učivo
Žák rozezná státní vlajku ČR a umí ji nakreslit, státní znak a zná státní hymnu ČR	Symboly české státnosti
Tradice a zvyky v ČR. Žák dokáže pojmenovat rozdíly mezi zvyky a tradicemi v ČR a v USA. Dokáže tyto zvyky popsat a diskutovat o nich	České zvyky a tradice a jejich přínos pro společnost a jejich srovnání se zvyky USA
Žák umí představit české památky a pamětihodnosti svým spolužákům či kamarádům z USA škol	České kulturní dědictví
Žák sleduje Dějiny udatného českého národa jako propojení výuky a úvod do historie ČR - pokračování po druhém ročníku	Historie ČR
Žák chápe rozdíl mezi ČR a USA a jejich geografickým umístěním na kontinentech	Evropa a svět
Žák zná základní pojmy a pravidla z dopravy v ČR	Doprava
Očekávané výstupy na konci 4. ročníku	Učivo
<i>Místo, kde žiji - místo odkud pocházím</i>	
Žák namaluje státní vlajku ČR, popíše státní znak, zná hymnu ČR a okolnosti jejího vzniku	Symboly české státnosti
Žák rozumí pojmům demokracie, volby, zákon, ústava, parlament, prezident. Zná jména významných osobností ČR, je si vědom komunistické minulosti země	Základní státoprávní pojmy, významné osobnosti ČR
Žák rozumí českým názvům na mapě Evropy a světa	Evropa a svět
Žák najde na mapě Evropy sousední státy ČR	Poloha ČR
Žák porovná ČR a zemi, v níž žije, co do rozlohy, počtu obyvatel, velikosti hlavního města, nadmořské výšky nejvyššího bodu, přístupu k moři, podnebí	Srovnání ČR se zemí, kde žák žije
Žák na vlastivědné mapě ukáže nejdůležitější pohoří a nížiny ČR. Má základní znalosti o podnebí v nížinách a na vysočinách	Povrch a podnebí ČR
Žák ukáže na vlastivědné mapě nejdůležitější města, řeky, jezera a vodní plochy ČR	Města a vodstvo ČR

Žák určí přední naleziště nerostných surovin na území ČR, na mapě ukáže průmyslové oblasti a dovede tyto informace propojit	Nerostné bohatství, průmysl
Žák na vlastivědné mapě ukáže nejvýznamnější zemědělské oblasti, přiřadí k nim plodiny	Zemědělství
<i>Lidé a čas</i>	
Žák se orientuje na časové přímce. Na základě historických map popíše územní vývoj českých zemí	Časová přímka a územní vývoj českých zemí
Žák zná první státní útvary na našem území, vypráví o životě Slovanů v období Sámovy říše, Velké Moravy. Umí objasnit význam příchodu Cyrila a Metoděje na naše území	První státní útvary
Žák odlišuje pověsti a báje od historických událostí	Libuše, Přemysl Oráč
Žák vysvětlí význam sv. Václava pro český národ. Učí se projevit národní hrdost a příslušnost k českému národu	Sv. Václav
Žák charakterizuje rozvoj českého státu za vlády Karla IV., umí vysvětlit, proč je nazýván „Otcem vlasti“	Karel IV
Žák zná slovní zásobu nutnou k popisu středověké společnosti, definuje nejdůležitější termíny. Porovnává život v minulosti se součastností	Život ve středověku
Žák vysvětlí učení J.Husa a jeho kritiky vůči katolické církvi. Charakterizuje vládu Jiřího z Poděbrad jako vládu husitského krále	Doba husitská
Žák analyzuje význam vlády Rudolfa II. pro české země a jejich kulturní život	Rudolf II.
Žák objasní význam bitvy na Bílé hoře pro další vývoj českých zemí	Bílá hora
Žák vysvětlí význam díla J. A. Komenského a zamyslí se nad jeho pedagogickými metodami	J. A. Komenský
Očekávané výstupy na konci 5. ročníku	Učivo
<i>Místo, kde žiji - místo odkud pocházím</i>	

Žák vyhledá na mapách sousední státy ČR, popíše jejich polohu, posoudí jejich vyspělost. Zařadí ČR mezi středoevropské státy	ČR ve střední Evropě
Žák se orientuje na mapách Evropy a ČR, zná českou terminologii	Orientace na mapě ČR
Žák vyhledá na mapě jednotlivé oblasti ČR a zná jejich základní charakteristiku	Oblasti ČR
Žák pojmenuje hlavní pražské památky, umí je najít na plánu města	Praha
<i>Lidé a čas</i>	
Žák pojmenuje oblasti, kterých se týkaly reformy a vysvětlí jejich význam. Má povědomí o sílící germanizaci českých zemí	Marie Terezie, Josef II. a jejich reformy
Žák charakterizuje cíle vlastenců v období národního obrození a zná jeho hlavní představitele	Národní obrození
Žák vysvětlí hlavní změny, které přinesla průmyslová revoluce	Hospodářský život v 19. století
Žák posoudí význam 1. světové války pro české země a popíše vznik Československa	1. světová válka a vznik ČSR
Žák charakterizuje politický a hospodářský život za první republiky. Vysvětlí úlohu T. G. Masaryka	Vývoj za první republiky
Žák posoudí život v českých zemích v době nacistické okupace, hovoří o nejvýznamnějších událostech, které se týkaly naší vlasti	2. světová válka, české země v období nacistické okupace
Žák charakterizuje politický život v naší zemi od konce 2. světové války po současnost	Československá republika po 2. světové válce
Žák má povědomí o základních rysech komunistického režimu ve srovnání s demokracií	Život za komunismu
Žák hovoří o vzniku ČR a obnovení demokracie. Vysvětlí, proč dnes mohou občané ČR svobodně cestovat a žít v zahraničí	Vznik České republiky

4. 3. 1. Vzdělávací obor Dějepis - historie české společnosti

4. 3. 1. a) Charakteristika vzdělávacího oboru

Vzdělávací obor „Dějepis - historie české společnosti“ navazuje na oblast „Člověk a jeho svět“. Znalost české historie a kultury předků je pro děti s českými kořeny, žijících v zahraničí, nedílnou součástí pro pochopení své osobnosti. Jestliže se žák seznámí s vývojem své původní společnosti a pozná její rysy, lépe se začlení do každodenního života. Pomocť dětem pochopit svou osobnost ve více národnostní rodině je nezanedbatelným úkolem Czech School of California. V koncepci naší výuky je kladen značný důraz na respektování lidských práv a výchovu k rovnosti lidských ras. Tato vzdělávací oblast rovněž pomáhá žákovi s utvářením základní mravní hodnoty a vlasteneckého cítění.

4. 3. 1. b) Charakteristika předmětu Dějepis české vlasti

Předmět Dějepis umožňuje žákům získat a prohloubit znalosti o minulosti lidstva. Žák Czech School of California zná mnoho z probíraného učiva ze své americké školy, kam chodí pravidelně a plní tím povinnost školní docházky. Z tohoto důvodu je učivo předmětu Dějepis české vlasti v Czech School of California zaměřeno především na dějiny českého národa v kontextu s dějinami evropskými a světovými. Snahou je seznámit žáky s významnými historickými událostmi a osobnostmi, které výraznou měrou ovlivnily osudy českých generací. Znalost a poznávání historie vícero národů má i svůj význam a vliv na řešení otázek v současné společnosti.

Nezanedbatelný důraz při výuce předmětu Dějepis české vlasti je kladen na rozšiřování slovní zásoby žáka. Ten často probíranou látku zná, jen nemůže najít vhodná česká slovíčka jimiž by danou historickou událost popsal.

4. 3. 1. c) Výchovné a vzdělávací strategie předmětu vedoucí k budování a rozvíjení:

1) kompetencí k učení

- Vedeme žáka k chápání jednotlivých časových období v dějepisně zeměpisném kontextu
- Poskytujeme přístup k dalším zdrojům informací
- Klademe důraz na porozumění textu
- Učíme žáky pracovat s historickou mapou

2) kompetencí k řešení problémů

- Objasňujeme příčiny, průběh a důsledky historických událostí
- Pomáháme žákovi utvořit si vlastní stanovisko k dané historické události

3) kompetencí komunikativních

- Učíme žáka souvisle a výstižně formulovat sled historických událostí
- Učíme žáka vyslechnout odlišný názor a zabývat se jím

4) kompetencí sociálních a personálních

- Poskytujeme žákovi získat znalosti, které mu pomáhají se lépe orientovat v běžném životě
- Upevňujeme pozitivní myšlení žáka

5) kompetencí občanských

- Pěstujeme úctu k národním tradicím a k dědictvím českého národa
- Diskutujeme o problémech společnosti
- Učíme vyslovovat a obhajovat vlastní názor
- Rozvíjíme schopnost spolupracovat
- Učíme žáka respektovat práci vlastní i práci druhých

6) kompetencí pracovních

- Vedeme žáka k nacházení způsobu využití získaných znalostí pro svůj další rozvoj

4. 3. 1. d) Vzdělávací obsah předmětu Dějepis české vlasti

6. ročník

Očekávaný výstup na konci 6. ročníku	Učivo
<i>Nejstarší civilizace a kořeny evropské kultury</i>	
Žák charakterizuje smysl historického poznání a diskutuje o něm	Význam dějin
Žák lokalizuje archeologické nálezy na území České republiky. Vyhledá o těchto nálezech informace	Historické prameny. Zkoumání historie na českém území
Žák se orientuje na časové ose a v historické mapě. Porovná stejné časové období na území Čech a Severní Ameriky	Čas a prostor
Žák charakterizuje život pravěkého obyvatelstva na území Čech. Uvede příklady na dílech spisovatele Eduarda Štorcha a ilustrátora Zdeňka Buriana	Počátky lidské společnosti na českém území
Žák charakterizuje první státní útvary - Sámova říše, Velká Morava. Zhodnotí význam vzniku zemědělství, chování zvířat a zpracování kovů. Porovná souvislost mezi přírodními podmínkami a vznikem zemědělských civilizací	Přítomnost Keltů na českém území. Stěhování národů - příchod Slovanů, odchod Germánů

Žák charakterizuje základní rysy západoevropské a slovanské kultury	Vývoj a postavení Velkomoravské říše na území Evropy
Žák posuzuje formy vlády a postavení společenských skupin v jednotlivých civilizacích střední Evropy. Porovná tuto dobu s vývojem společenských struktur na území Severní Ameriky	Střední Evropa v době stěhování národů. Kulturní odkaz starověkých civilizací

7. ročník

Očekávaný výstup na konci 7. ročníku	Učivo
<i>Křesťanství a středověká Evropa</i>	
Žák charakterizuje a lokalizuje změny v Evropě po příchodu nových etnik	Nový obraz Evropy
Žák posoudí zeměpisný rozsah a postavení českého státu za doby vlády Přemyslovců v evropských souvislostech	Období vlády Přemyslovců v Evropě
Žák popíše historii vlády Lucemburků a její vliv na vývoj událostí střední Evropy. Vyhodnotí důležitou roli Karla IV. v době vrcholného středověku	Období vlády Lucemburků v Evropě
Žák charakterizuje úlohu a vliv křesťanství v životě středověkého člověka. Porovná roli inkvizice a reformace. Diskutuje o důvodu vzniku husitství	Kultura středověku. Šíření renesance, humanismu, husitství a dalších proudů v Evropě.
Žák analyzuje rozdílné postavení jednotlivých společenských vrstev středověku	Struktura středověké společnosti v Evropě

8. ročník

Očekávaný výstup na konci 8. ročníku	Učivo
<i>Počátek nové doby. Modernizace společnosti</i>	

Žák charakterizuje příčiny, které vyžadují reformaci církve	Renesance, humanismus, husitství a další proudy reformace a protireformace ve střední Evropě
Žák charakterizuje základní myšlenky husitství a důvod jeho vzniku. Vnímá význam husitské tradice pro český politický a kulturní život	Český stát v 15. - 16. století, vláda Jiřího z Poděbrad, Jagellonců a prvních Habsburků
Žák vysvětlí postavení českého státu v Evropě a uvnitř habsburské monarchie a vliv Rudolfa II. na vývoj české kultury	Vláda Habsburků v 16. a 17. století
Žák popíše příčiny a důsledky třicetileté války pro naše země	Třicetiletá válka
Žák popíše život poddaných. Charakterizuje změny, které provedla za své vlády Marie Terezie a její syn Josef II. Vnímá postavení českých zemí v rámci habsburské monarchie	Vláda Habsburků v 18. - 20. století. Počátky osvícenství
Žák diskutuje o významu a přínosu českých buditelů pro zachování českého jazyka a kultury národa	Baroko a osvícenství v Čechách
Žák charakterizuje podstatné změny moderní společnosti. Zná některé české vynálezy a jejich tvůrce	Industrializace a její důsledky pro společnost
Žák rozpozná utváření novodobého českého národa. Klasifikuje význam národního hnutí. Čte úryvky děl a vyhledává informace o osobnostech, které charakterizují dobu českého obrození, např. V. M. Kramerius, F. L. Čelakovský, K. V. Rais, V. Thám, M. Kopecký, atd.	Národní hnutí národů. České národní obrození

9. ročník

Očekávaný výstup na konci 9. ročníku	Učivo
<i>Moderní doba</i>	
Žák rozlišuje nerovnoměrnosti vývoje v jednotlivých částech Evropy a světa	Konflikty mezi velmocemi. Boj o kolonie
Žák analyzuje příčiny a důsledky 1. světové války. Popíše stručně její průběh a postavení českých vojáků na frontě. Rozlišuje staré a nové uspořádání Evropy na mapě	První světová válka. Její politické, sociální a kulturní důsledky na uspořádání

	Evropy. Vznik Československa
Žák identifikuje příčiny vzniku prvního samostatného československého státu. Charakterizuje význam a roli Československa v období mezi světovými válkami	První republika
Žák analyzuje příčiny a důsledky 2. světové války. Popíše stručně její průběh a holocaust. Klasifikuje zneužití technických vynálezů proti člověku	Druhá světová válka. Antisemitismus, rasismus a lidská práva
Žák rozlišuje klady a nedostatky demokratických systémů. Charakterizuje rysy totalitních systémů a jejich vlivů na společenský život	Nové politické uspořádání Evropy. Politický vliv SSSR na rozvoj Československa
Žák popíše události roku 1948, roku 1968 a jejich důsledky na vývoj české společnosti. Stručně zhodnotí život v totalitním Československu za vlády KSČ	Únorový převrat v Československu v roce 1948, vznik ČSSR, pražské jaro v roce 1968, invaze vojsk Varšavské smlouvy
Žák charakterizuje příčiny rozbroje mezi západním a východním blokem. Popíše základní rysy života v ČSSR v době normalizace	Studená válka. Rozdělení světa do vojenských bloků
Žák určí příčiny pádu komunistického režimu a obnovení demokracie v ČSSR. Vysvětlí důvody rozpadu Československa a vzniku České republiky	Sametová revoluce v roce 1989. Rozpad Československa a vznik České republiky v roce 1993
Žák se orientuje v základních problémech současného světa. Sleduje politický a kulturní život v Čechách	Současný svět a jeho problémy

4. 4. 1. Vzdělávací obor Zeměpis

4. 4. 1. a) Charakteristika vzdělávací oboru

Vzdělávací obor „Zeměpis České republiky“ vychází ze vzdělávací oblasti Člověk a jeho svět. Pro české děti žijící v zahraničí je velmi důležité si uvědomit zákonitosti a vzájemnou podmíněnost zeměpisného prostředí na život jedince. Czech School of California klade důraz na to, aby žák získal pochopení pro odlišnosti lidí z různých částí světa. Cílem je, aby žák byl tolerantní a zároveň zdravě kritický k multikulturní společnosti.

Do výuky tohoto oboru jsou průřezem zařazována vhodná témata předmětu „Výchova o občanství“. Tato vzdělávací oblast pomáhá českému dítěti žijícímu v zahraničí orientovat se v současném světě a v rozdílných problémech lidské společnosti.

V této vzdělávací oblasti je naší snahou využít žákovy zkušenosti z pobytu v České republice. Žák zná některá místa, města a jejich zeměpisné položení. Usilujeme o to, aby své zkušenosti a pocity z pobytu využil v prezentaci kraje, který zná.

4. 4. 1. b) Charakteristika vzdělávacího oboru Zeměpis České republiky

Předmět Zeměpis české vlasti umožňuje žákům získat podrobnější zeměpisné znalosti o zemi svého původu. Výuka geografie v americké škole se nevěnuje detailně zeměpisu a zeměpisnému významu České republiky v Evropě a ve světě. Proto je naším cílem tyto informace žákovi zprostředkovat. Czech School of California podává žákovi ucelený přehled o přírodních podmínkách, hospodářství, obyvatelstvu a kultuře české republiky. Žák je seznámen s výskytem přírodních surovin a energetických zdrojů na našem území. Snaha je poskytnout žákovi informace o České republice tak, aby si uvědomil její nezanedbatelné postavení v Evropě a v celém světě, aby byl hrdý na svůj český původ.

Opět je kladen velký důraz na rozšíření české slovní zásoby spojené s geografii, topografií a kartografií.

4. 4. 1. c) Výchova a vzdělávání předmětu vedoucí k budování a rozvíjení:

1) kompetencí k učení

- Učíme žáka správně používat odbornou terminologii
- Vedeme žáka k samostatné práci s mapou
- Klademe důraz na vyhledávání a porovnávání informací z různých zdrojů
- Podporujeme žáka ve využívání vlastních zkušeností z cestování

2) kompetencí k řešení problémů

- Pomáháme žákovi k získání vhodných informací pomocí využití encyklopedii a internetu
- Snažíme se o to, aby žák pochopil vyskytující se problém a nebál se diskutovat o možnostech jeho řešení
- Vedeme žáka k samostatnosti při řešení problému

3) kompetencí komunikativních

- Učíme žáka vhodně obhajovat svůj názor a naslouchat názorům jiných
- Učíme žáka prezentovat svou práci a obhájit svůj názor

4) kompetencí sociálních a personálních

- Vedeme žáka k týmové práci
- Učíme žáka dodržovat předem dohodnuté postupy a termíny

5) kompetencí občanských

- Vedeme žáka k ochraně přírody
- Učíme žáka zodpovědnému rozhodování v dané situaci

6) kompetencí pracovních

- Vedeme žáka k efektivní práci
- Vedeme žáka k tomu, aby si vážil práce druhých
- Učíme žáka objektivnímu sebehodnocení

4. 4. 1. d) Vzdělávací obsah oboru Zeměpis České republiky

6. ročník

Očekávaný výstup na konci 6. ročníku	Učivo
<i>Geografická mapa České republiky</i>	
Žák používá s porozuměním vybranou geografickou a kartografickou terminologii. Podle mapy popíše a charakterizuje státy střední Evropy	ČR ve střední Evropě
Žák vymezí geologické stáří ČR. Porovná je s geologickým stářím USA	Geologická stavba ČR
Žák vyjmenuje české hory, pohoří, pahorkatiny a nížiny, řeky a vodní nádrže. Popíše jejich základní charakter	Geografická stavba ČR

7. ročník

Očekávaný výstup na konci 7. ročníku	Učivo
Žák popíše podnebí a vliv povětrnostních podmínek na počasí na území ČR	Podnebí ČR
Žák objasní vliv lidské společnosti na znečišťování životního prostředí. Navrhuje nové možnosti jak chránit a zlepšit současný stav přírody.	Ochrana životního prostředí
Žák podle tématické mapy určí výskyt a těžbu nerostných surovin v ČR. Lokalizuje města, kde se tyto suroviny	Nerostné bohatství a průmysl ČR

zpracovávají	
Žák vyhledá na mapě ČR oblasti produkce potravin. Zhodnotí význam českého zemědělství v rámci světa	Zemědělství ČR

8. ročník

Očekávaný výstup na konci 8. ročníku	Učivo
<i>Kraje ČR</i>	
Žák najde na mapě jednotlivé geografické oblasti, jejich významná města a zeměpisně důležitá místa. Popíše přírodní, hospodářský a sídelní charakter kraje, jeho situaci v oblasti domácího a zahraničního cestovního ruchu. Rozpozná jeho významné historické památky. Žák analyzuje silné a slabé stránky regionu s využitím dostupných informací a mapových podkladů	Kraj Hlavní město Praha
	Středočeský kraj
	Jihočeský kraj
	Plzeňský kraj
	Karlovarský kraj
	Ústecký kraj
	Liberecký kraj
	Královéhradecký kraj
	Pardubický kraj
	Kraj Vysočina
	Jihomoravský kraj
	Olomoucký kraj
	Zlínský kraj
Moravskoslezský kraj	
Přesahy - referáty studentů o jednotlivých krajích. Seznámení s památkami UNESCO	

9. ročník

Očekávaný výstup na konci 9. ročníku	Učivo
Žák zdůvodní, proč je ČR parlamentní republika	Státní zřízení ČR
Žák objasní povinnosti a práva vyplývající ze členství ČR v Evropské Unii	ČR součástí Evropské Unie
Žák srovnává rozlohu a počet obyvatel ČR s USA. Objasní jednotlivé okrajové kultury obyvatelstva ČR. Orientuje se v její demografii	Obyvatelstvo ČR

5. EVALUACE A AUTOEVALUACE ŽÁKŮ A ŠKOLY

5. 1. Evaluace a autoevaluace žáků

Hodnocení žáků - 1. a 2. stupně: slovní hodnocení na konci každého pololetí

Nejvýznamnějším prostředkem evaluace a autoevaluace je pro nás v současnosti portfolio každého žáka. Slouží k „mapování“ a doložení práce žáka během celého školního roku, je podkladem pro analýzu jeho vývoje a také důležitým nástrojem komunikace mezi školou a rodiči.

Učitelé vytvářejí měsíční či dvouměsíční plány, které stručně shrnují plánované učivo. Plány se vkládají do portfolií, jsou doplněny pracemi žáků v daném období: vyplněnými cvičebními listy, záznamy o aktivitách během výuky, samostatnými písemnými projevy, výsledky skupinových prací, domácími úkoly. Žáci i rodiče tak mají trvalý přehled o tom, co se vyučuje, jak úspěšně se žák umí vypořádat se zadanými úkoly, na co je třeba zaměřit domácí přípravu.

Portfolia tak slouží nejen jako doklad nabytých znalostí, dovedností a kompetencí, ale snažíme se též tímto způsobem dát potřebnou zpětnou vazbu rodičům, koordinovat nezbytnou domácí část výuky a v neposlední řadě vést žáky k zamyšlení se nad vlastní prací, jejím vývojem a zlepšováním. Portfolio se tak stává nástrojem sebereflexe a sebehodnocení.

Důležitá je i vstupní evaluace každého žáka, tedy hodnocení jeho výchozích znalostí, především jazykových. Všechna pozdější hodnocení pak odráží pokrok, který žák udělal.

Velice důležité je mít na mysli konstruktivní přístup k hodnocení žáků, jejich pozitivní motivaci. Je třeba mít na paměti, že výuka školy doplňuje povinnou školní docházku, z pohledu žáků, ale i rodičů je tedy vlastně „navíc“, o to důležitější je, aby se žáci do školy těšili.

Kritéria hodnocení: odvíjí se od klíčových kompetencí.

Konkrétně je hodnocení žáka zpracované v dokumentu Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků Czech School of California.

5. 2. Evaluace a autoevaluace školy

Škola se na konci každého školního roku obrací dotazníkem na rodiče a zkoumá jejich spokojenost se školní výukou. Vedení školy je během školního roku ve stálém styku s rodiči žáků ve formě častého osobního i elektronického kontaktu, pořádaných informačních schůzek, pravidelných aktivit a akcí. Doporučení a zpětná vazba rodičů jsou pilířem vývoje školy.

Každé dva měsíce se koná porada pedagogů, v níž se zaměřujeme na evaluaci všech žáků školního věku, hovoříme o jejich vývoji, problémech a společně hledáme možnosti řešení (průběh vzdělávání, podpora žáků, spolupráce s rodiči, výsledky vzdělávání).

Každý rok je vydávána výroční zpráva o chodu školy, v níž hodnotíme úroveň výsledků práce školy, mimoškolní projekty, financování školy atd.

©CzechSchoolofCalifornia